

at den økonomiske Værdi af den Obligation, han ejer, snarere vil blive forøget ved denne Foranstaltning, nemlig gennem en Forøgelse af Udtrækningschancen, vil han jo kunne se paa denne Ændring med Tilfredshed.

Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at Kreditforeningens staaende Fællesudvalg har udtrykt sig vagt. Det har udtrykt sig meget bestemt om Konklusionen, at i Virkeligheden denne Ændring formentlig endogsaa vil være i Obligationsejerens Interesse, og endvidere udtalt, at der i øvrigt ingen Betæneligheder er, og at Udvalget derfor ikke finder noget imod Ændringen at erindre. Naar Udvalget siger, at Forholdet i *Regelen* vil stille sig saaledes, at man søger nyt Laan for at kunne klare Indfrielsen af Gælden, siger det jo kun, hvad man er nødt til at sige. Man kan ikke sige, at dette altid vil ske, for det kan tænkes, at der er Obligationsejere, som har Midler paa andre Maader, og som derfor ikke behøver at optage saadant nyt Laan. Det er ikke noget Udtryk for Vagthed, naar man siger, at saaledes vil det i *Regelen* gaa, det er Udtryk for den rigtige Tanke, at man mener, at saaledes vil det i *Regelen* komme til at gaa. Det, der siges fra Udvalgets Side, er, at der ikke er nogen som helst Betænelighed at fremføre overfor denne Ordning, og dette lægger jeg saa megen Vægt paa, at jeg mener, man kan gaa ud fra, at de paa-gældende Obligationsejere snarere vil blive bedre end ringere stillet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kirk: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 155 af 8. Juni 1912 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5183).

Jensen-Sønderup: Som det fremgaar af den højtærede Ministers Udtalelser ved Forelæggelsen og i øvrigt ogsaa af saavel Bemærkningerne til Lovforslaget som de dette vedføjede Bilag, er der, siden Rigsdagen sidst behandlede et Lovforslag om dette Emne, ført Forhandlinger mellem Repræsentanter for saavel Bagermestersom Bagersvendeorganisationer, og det er lykkedes i ikke ringe Omfang at blive enig. Der er kun afgivet Særvota fra to enkelte af de Repræsentanter, som har siddet i det Udvalg, der efter Ministerens Anmodning har beskæftiget sig med Sagen. Den Omstændighed, at der i saa stor Udstrækning er opnaaet Enighed, vil antagelig veje ikke lidt til under Rigsdagens videre Behandling af Sagen. Jeg gaar ud fra, at der ikke ved denne første Behandling af Lovforslaget er nogen Grund til en Debat om Enkeltheder; jeg antager, man vil være enig om, at det er rigtigt i et Udvalg at faa Lejlighed til at retsætte der, hvor Udvalget sidst slap — Udvalget blev jo ikke i forrige Samling færdigt med sine Overvejelser. Jeg skal derfor heller ikke her komme ind paa Enkeltheder i Forslaget.

Stridsspørgsmaalet sidst var Spørgsmaalet om de Vanskeligheder, som for Tiden vil stille sig for en Del Bagerier med Hensyn til at nøjes med at arbejde i hvert Fald 16 Timer i Døgnet. Disse Vanskeligheder, der jo er en Følge af, at der ikke kan skaffes tilstrækkelig Plads til de Udvidelser, som er nødvendige, har saavel Ministeriet som det Fællesudvalg, der har behandlet Sagen, søgt at løse ved at foreslaa, at der gives Ministeren en udvidet Dispensationsret. Det er naturligvis en Maade at komme ud over Vanskeligheden paa, men jeg vil gerne sige uden i øvrigt at komme ind paa Spørgsmaalet, at jeg er ikke helt glad ved denne Form for en Løsning. Der er for mig noget mindre tilfredsstillende ved, at man skal løse Vanskeligheden ved Dispensationer til enkelte Virksomheder. Det er hverken behageligt for Ministeren eller for Virksomhederne. Der kan let komme i hvert Fald et Skær af noget uretfærdigt overfor de mindre Virksomheder, som godt kan klare sig med de 16 Timer i Døgnet; disse faar ikke nogen heldig Stilling overfor saadanne Virksomheder, der, fordi de ikke kan klare sig med 16 Timer, faar Dispensationer og saaledes kan arbejde alle Døgnetimer, medens de smaa Virksomheder, som ikke kan paavise, at de ikke kan klare sig med 16 Timer i Døgnet, ikke faar Dispensation. Jeg synes ikke, dette er nogen særlig til-